pulchrū ad eos ītrare. Quē cum
vidisset sophocles dixit ad socū. O
pulchrū puerū puele. Et puelle ad
eū. Decet sophocle p̄torem non solū
mentē sed et oculos sustinētes hrē.
Hi autē hoc decet p̄tore. q̄tomagis
virū religiosū. Non est g̃ sīt culpa
viri ēligiosi q̄ habeat oculos impu
dicos. et hec est p̄ma causa quare
debet cauere vir talis ab impudico
mulierē aspēū. Q̄ quī feminā figit
oculū non debet putare se ab alijs
nō videre Cap̄ octuagesimū q̄rtū.

Et putare debet qui ī feīa fi
git oculū. et illi ī sepe diligit
firū ab alijs se nō videri cū hoc fiat.
videt oīo et a quibꝫ se videri nō ar
bitrat. Hic tangit sēdā rō que est
ex pte p̄rmi quae mādatū p̄dōm
est obseruandū. Et nota q̄ aliqui st
ita stolidi. q̄ cū nō vident alios non
putāt se interdū videri ab alijs. Isti
sūt sicut azinus aninal stolidum
de quo dicit q̄ cū habet caput int
sentes et non videt lupū putat se
nō videri ab eo. Hūt iterū sicut pueri
qui ī ludo quodā cū ceciderunt ad
genua matris et ibi absondūt ca
put. nō putāt se videri ab alijs pu
eris quos nō vident. Sicut etiā cetī
nō putat se videri ab alijs quos ñ
videt. Ita multi cū aliq̄ idisciplīā
te q̄mittūt ēta mulieres nō vidē
tes alios. nō putāt se videri ab eis
ſz nō est ita. Ilō putabat ysaac se
videri cū iocabat cū vxore sua re
becca sed vidit hoc abimalech rex
palestinorū p̄spiciēs p fenestrā.
Geñ. xxvi°. Non putabat ille iuve
nis qui ābulabat adues pascente
die iuxta domū mētriab. quē dep
hensū osculata est se videri a salo
mone. quā tū vidit de fenestra do
mꝫ sue p̄spiciēs per cācellos. Pū.
vū. Mūq̄ et illa mulier deprhesa
ī adulterio adducta q̄z ad ihesum
Joh. viij°. Putabat se videri ul ad
ulteriūs cū ea qū fuit. et visi et cō

phensi. Hic quoq̄ quodā dei iudicio
multi ī huiūmoi cū se putāt latere
deprhendūtur supna p̄uidencia.
non sīt causa valde vtili hi facienti.
Qui cū huiūmoi sūt corrigunt
p̄ q̄fusionē interdū. et nūq̄ dei iū
re corrigeūtur. Ideo orat pro hiblij
p̄bta dicēs. Confundant et cōtuāt
retrorsū scilicet a malis conceptis
retrahātur p cōfusionē. Ite alijs hi
videntibꝫ ītuīt timor similia fa
ciendi. sicut accidit de latronibus
deprhensis quorū deprhensio ē alijs
ad timorē exemplū. Actuū v°. de
anania et saphira quibꝫ deprhēsis
et punitis. sequit ī hystoria. Et fīs
est timor magnus ī vniūsa ecīa et
omēs qui audierūt hoc. Ie sicut
latrones interdū plꝫ nocēt rei pub
lice q̄ raptores. ita et occulta pcā
q̄ frequēs quē mittūt et maiores ī
uadūt et minꝫ ab eis p̄t cauere.
sicut et latrones frequēs nocent q̄
raptores. et magnos thezauros
inuādūt ubi raptores cāpūt azinas
uel caprias. nec p̄t p̄ familias
ab hijs cauere q̄ nesciūt q̄ veniūt.
Regū xxiij°. Immisit dōs scilicet la
trūculos p̄missīc caldeorū. et latrū
culos syrie. latrūculos moab et filios
amon ī iudam ut disperderet eū. Pro
inde dōs rei publice et amator boī
eius. fūt interdū ut deprhendantur
huiūmoi p̄cā. sicut et dīi ēarum
adhibent diligenciā magnā ut dep
hendant latrones et q̄fundantur
Jēme. ij°. Quō q̄fundetur fur q̄ nō
phendit sic q̄fusi sūt domꝫ isrl qui
religiosos designant. Igit huiūmoi
homēs videntur interdū et deprhē
dūt deo p̄cuāte. et ꝓpter eorū co
rrepcionē et ꝓpter aliorū timorem
et ꝓpter bonū cōmune. Sequitur.
De cōdicoibꝫ diuini ītuitꝫ q̄ quō va
let ad cauēdū p̄cā Capl'm lxxxv.

Sed et si lateat et a nemine
homīm videat quid faciet de
illo desup inspectore quem latere

nichil p̄t.

nichil p̄t. An ideo putādus est nō vide
quia tūto videt pacīēs q̄ūto sapīēs.
Ili q̄ vir sāīs timeat displicē ne velit
feīe male placere. Illū cogitet omnia
videre ne velit feīam mala vide. Illi
namq̄ et ī hac causa q̄mendatꝫ est
timor ubi scriptū est. Ablo oīao est
dīo defigens oculū. Ad obseruandū
mandatū p̄dcm̄ ponit hic rō ēra
supna ex pte dei quo ad eiq̄ ītuitum.
Cum quem q̄nor tāgit. p̄mo q̄ūte
sit vīūtis quia ipm̄ nichil p̄t latere.
Ē q̄ fatui sūt qui putant q̄ūtū cum
dicit. an ideo putādꝫ est ii. q̄. ex hoc
q̄ plꝫ q̄ due alie rōnes p̄dicte debēt
mouere geūdit rōem ibi. Illi q̄ vir ii.
Cura p̄mū nōīd q̄ si homīm aspēū
q̄q̄ lateat aliqua fīā nrā. tū dīnū
intuitū nichil p̄t latere. Tenebre ei
q̄q̄ ī pediūt aspēū hūanū sed nō
sic dīnū. Job xxiij°. Non sūt tene
bre et nō est vmbra mortis ut abscō
dant ibi qui operant iniquitē. Ite
obstacula et pietes et similia ſz nō
sic dīnū. Eccli xxxij°. Oculi dōmī
multū plꝫ lucidiores sup solē. quia
scilicet radij solis nō p̄transeūt. ubi
est ī medio opacū oculi vero dīi
omia q̄ēūq̄ opaca p̄tūseūt sicut
oculi limes qui dicit vltra pcte vide.
Ite modicitas rei impedit interdū
aspēū homīs. sūt eīm quedā ita mo
dica q̄ ea homo nō p̄t videre ſz nō
sic dīnū. Ysa. xlvij°. Ego q̄ sideribus
ī loco meo sicut meridiana lux cla
ra est. q̄ scilicet oīdit ēthomos. ita
ipe videt et motꝫ et gestꝫ et cogita
tiones et affectūs et intencionēs et silia
q̄ūtūcūq̄ modica. Ite rei remotio q̄
q̄z eīm nō videt homo ire aliū visibile
ꝓ sui distanciā. ſz non sic deꝫ quia
ipe est ipīs vbiq̄z. Geneß xxxi°. Dixit
laban q̄ius gentilis nullꝫ simonis
mū testis est absq̄z deo qui p̄ns ēspice.
Ite rei abscōsio ī profundū impedit
hūanū aspēū sed nō sic dīnū. quid
eīm profundius corde. Ipe autē est qui
nouit abscondita cordis q̄ūtomagis

oīa alia et vbiq̄z abscondita. ꝓpter hoc
bīn dicit quē lateat nichil p̄t. q̄ cordās
ubo apli dicētis. Hebre. iij°. Omnia
nuda et aperta sūt oculis eiq̄ quia nec
tenebre nec mīm media nec rei modi
citas nec distancia. nec aliqua absco
sio impediūt visum eiq̄. Cura sēdm
nō q̄ deꝫ nō videtur interdū videre a
liqua mala quia dimittit ea ī p̄ūta
quasi clausis oculis nō vult aspicere
qd nō vult feīre. Licet autē ita videa
tur tū nō est ita. Videt eīm oīa mala.
sed ex causa medū q̄ī non videns ea
interdū nō statī punit. Nō eīm est
volūtarius ad punīendū ſz q̄ī īuitus
hoc facit. Treñ. iij°. Nō eīm ex corde
humiliauit et abiecit filios hominū. et
ideo hoc turde fiat et lente sicut ille
qui fūt rem aliquā īuitus. Ie medū
fūt hoc misericordie ex p̄tinēdo ad
penitenciā. Sap. xij°. Nō eīm ī potes
eras ī p̄ios sil' creatūre ſz ptibꝫ id est
p ptes iudicīs dabas locum pēitēte.
Item quoq̄ qui ī sordibꝫ sordescēdo adhi
ad penas refugant maiores. Mach. vi°.
In alijs nacoibꝫ dōs pacīēt expectat
ut eos cū iudicij dies aduenīt in ple
nitudine pcōrū punīat. Ite interdū
hoc fīt ne detur malignis occasio glo
riādi. Deut. xxxij°. Dī mā īmicorū
distuli scilicet punire ne forte superbi
rēt hostes eorū. Ite medū ut per hoc
nos doceat q̄ī iuvijs nrīs debemus
esse pacīētes suo exēplo nō sicut sig
neq̄ qui pacīēt a dīo suo tolerat q̄
noluit pacīam hre in q̄ seruū suum.
Matth. xviij°. Hic neq̄ omē debitum
dimisi tibi q̄m rogasti me nonne o
portuit et te misereri q̄ serui tui sicut
et ego tui misertus sū. Hūt g̃ q̄nq̄z
cause q̄re dōs interdū et si videat
mala aliqua nō tū statī punit et
cū omēs sint valde rōnabiles. patꝫ
q̄ hq̄oī pacīa predit ex sapīa non
ex malorū ignorācia. Dn g̃ Iuchit
augustinꝫ cōtra quosdā dicēs. An
ideo putādꝫ est non vide quia tūto
videt pacīēs q̄ūto sapīēq̄. Cura